

Dosarul nr. 2ra-901/22
2-21112720-01-2ra-28062022

prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul central – C. Prisacari
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți – A. Garbuz, A. Ciobanu, I. Grosu

ÎNCHEIERE

27 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Alina Zara și Galina Zara, reprezentate de avocatul Ghenadie Odobescu,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Alina Zara și Galina Zara împotriva lui Marian Boldișor cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate într-o altă cauză civilă între aceleași părți, precum și compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în prezenta cauză,

împotriva deciziei din 12 mai 2022 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a admis apelul declarat de Alina Zara și Galina Zara, reprezentate de avocatul Ghenadie Odobescu, s-a casat hotărârea din 07 octombrie 2021 a Judecătoriei Edineț, sediul central și s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care s-a respins acțiunea depusă de Alina Zara și Galina Zara,

constată:

La 27 iulie 2021, Alina Zara și Galina Zara, reprezentate de avocatul Ghenadie Odobescu, au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Marian Boldișor cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate într-o altă cauză civilă între aceleași părți, precum și compensarea cheltuielilor juridice suportate în prezenta cauză.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 27 martie 2019, Marian Boldișor a depus împotriva lor o cerere de chemare în judecată cu privire la repararea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În consecință, Alina Zara și Galina Zara au fost nevoite să contracteze serviciile unui avocat întru apărarea drepturilor și intereselor sale în cauza civilă intentată de către Marian Boldișor împotriva dânselor.

Prin hotărârea din 23 ianuarie 2020 a Judecătoriei Edineț, sediul central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Marian Boldișor împotriva Alinei Zara și Galinei Zara cu privire la repararea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, ambele părți au declarat apel împotriva acesteia, iar prin decizia din 14 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți s-a

admis apelul declarat de reprezentantul apelantelor Alina Zara și Galina Zara, s-a respins apelul declarat de reprezentantul apelantului Marian Boldișor și s-a casat parțial hotărârea din 23 ianuarie 2020 a Judecătoria Edineț, sediul central.

Ulterior, prin încheierea din 03 martie 2021 a Curții Supreme de Justiție s-au considerat inadmisibile recursurile declarate de către Iurie Boldișor în interesele lui Marian Boldișor și de către reprezentantului Alinei Zara și Galinei Zara, avocatul Ghenadie Odobescu.

Reclamantele Alina Zara și Galina Zara au menționat că datorită acțiunilor și intențiilor abuzive ale lui Marian Boldișor, au fost impuse de situație să apeleze la serviciile de asistență juridică ale avocatului Ghenadie Odobescu, care le-a apărat și reprezentat în dosarul civil intentat la acțiunea lui Marian Boldișor împotriva dânselor, fapt ce a presupus suportarea unor cheltuieli de asistență juridică.

Astfel, pentru serviciile de asistență ale avocatului Ghenadie Odobescu în cauza anterioară, au achitat în total suma de 9 000 de lei, conform bonului de plată seria DAA nr. 13759558 din 13 februarie 2020 eliberat în baza contractului nr. 16 din 13 februarie 2020; bonului de plată seria DAA nr. 13759559 eliberat în baza contractului nr. 17 din 13 februarie 2020 și bonului de plată seria DAA nr. 13759674 eliberat în baza contractului nr. 135 din 25 septembrie 2020.

Alina Zara și Galina Zara au notat că, după finalizarea procesului de judecată precedent și întru soluționarea pe cale extrajudiciară a litigiului privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică, a fost inițiată procedura de mediere extrajudiciară. Așa, la 04 martie 2021, mediatorul Stela Sandu a expediat în adresa lui Marian Boldișor cerere prealabilă privind soluționarea litigiului pe cale amiabilă și i-a propus să participe la procedura de mediere preconizată pentru data de 12 martie 2021, ora 09.00. Totodată, Marian Boldișor a fost prevenit că, în cazul în care va ignora invitația de a participa la procedura de mediere, cererea prealabilă se va solda cu o ulterioară adresare în instanța de judecată în vederea încasării cheltuielilor de judecată. Însă, Marian Boldișor a ignorat cererea mediatorului.

Reclamantele Alina Zara și Galina Zara au solicitat prin cererea de chemare în judecată încasarea de la Marian Boldișor în beneficiul Alinei Zara a sumei de 2 500 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică suportate într-o altă cauză și a sumei de 1 000 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică în prezenta cauză civilă; încasarea de la Marian Boldișor în beneficiul Galinei Zara a sumei de 6 500 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică suportate într-o altă cauză și a sumei de 1 000 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică în prezenta cauză civilă.

Prin hotărârea din 07 octombrie 2021 a Judecătoria Edineț, sediul central, s-a respins acțiunea depusă de Alina Zara și Galina Zara, ca fiind neîntemeiată (f.d. 74, 83-86 recto-verso).

La 11 octombrie 2021, în interiorul termenului prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă, Alina Zara și Galina Zara, reprezentate de avocatul Ghenadie Odobescu, au declarat apel împotriva hotărârii din 07 octombrie 2021 a Judecătoria Edineț, sediul central (f.d. 77-89).

Prin decizia din 12 mai 2022 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul declarat de Alina Zara și Galina Zara, reprezentate de avocatul Ghenadie Odobescu.

S-a casat hotărârea din 08 noiembrie 2021 a Judecătorei Edineț, sediul central și s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a respins acțiunea depusă de Alina Zara și Galina Zara (f.d. 122, 123-125 recto-verso).

În consolidarea soluției instanța de apel a reținut că prima instanță eronat a constatat că asupra cuantumului cheltuielilor de asistență juridică suportate de Alina Zara și Galina Zara în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Boldișor Marian împotriva Alinei Zara și Galinei Zara (dosarul nr. 2-507/19) s-a expus Curtea Supremă de Justiție prin decizia Colegiului lărgit din data de 15 septembrie 2021.

Or, prin decizia din 15 septembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție s-a expus asupra cheltuielilor de asistență juridică suportate de către Zara Galina conform bonurilor de plată seria DAA nr. 13759451 din 09 august 2019 și seria DAA nr. 13759452 din 09 august 2019, iar în prezenta cauză se solicită încasarea cheltuielilor de asistență juridică în suma de 2 500 de lei conform bonului seria DAA nr. 13759558 eliberat Galinei Zara în baza contractului nr. 16 din 13 februarie 2020 pentru Curtea de Apel Bălți, suma de 2 500 de lei conform bonului seria DAA nr. 13759559 eliberat Alinei Zara în baza contractului nr. 17 din 13 februarie 2020 pentru Curtea de Apel Bălți și suma de 4 000 de lei conform bonului seria DAA nr. 13759674 eliberat Galinei Zara în baza contractului nr. 135 din 25 septembrie 2020 pentru Curtea Supremă de Justiție.

Instanța de apel a remarcat că Alina Zara pretinde compensarea cheltuielilor pentru serviciile de asistență juridică acordate de avocatul Ghenadie Odobescu în instanța de apel, deoarece prin hotărârea din data de 23 ianuarie 2020 a Judecătorei Edineț, sediul central, au fost respinse pretențiile înaintate față de Alina Boldișor (Zara), ca neîntemeiate și s-a încasat de la Marian Boldișor în beneficiul Alinei Boldișor (Zara) cheltuielile de judecată în sumă de 2 500 de lei.

Astfel, în litigiul precedent, avocatul Ghenadie Odobescu a contestat cu apel hotărârea primei instanțe doar în partea pretențiilor admise privind repararea prejudiciului moral în sumă de 2 000 de lei și a cheltuielilor de judecată din partea Galinei Zara. Respectiv, apelul dat nu a fost declarat și în interesele Alinei Boldișor (Zara).

Totodată, Curtea de Apel Bălți a constatat că avocatul Ghenadie Odobescu nu a fost prezent la ședințele de judecată în instanța de apel în dosarul precedent, fapt ce denotă că acesta nu a acordat asistență juridică Alinei Boldișor (Zara) în vederea apărării drepturilor și intereselor acesteia vis-a-vis de apelul declarat de avocatul Vasile Istrati în interesele lui Marian Boldișor.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a ajuns la concluzia că pretenția Alinei Boldișor (Zara) cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu asistența juridică ce i-a fost acordată în instanța de apel în cadrul litigiului precedent este neîntemeiată.

În privința pretențiilor Galinei Zara, Curtea de Apel Bălți a notat că aceasta pretinde compensarea cheltuielilor de asistență juridică în cadrul litigiului precedent în sumă de 2 500 de lei suportate în legătură cu reprezentarea în instanța de apel și 4 000 de lei pentru Curtea Supremă de Justiție.

Însă, în cadrul procesului anterior, prin decizia din 14 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți apelul declarat de avocatul Ghenadie Odobescu a fost admis numai în latura cheltuielilor de judecată, iar prin decizia din 15 septembrie 2021 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de Marian Boldișor și s-a casat decizia din 14 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți și hotărârea din 23 ianuarie 2020

a Judecătorei Edineț, sediul central, în partea compensării cheltuielilor de asistență juridică și în această parte s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care s-a încasat de la Galina Zara în beneficiul lui Marian Boldișor cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1 000 de lei, iar în rest, cerința lui Marian Boldișor de compensare a cheltuielilor de asistență juridică s-a respins. Totodată, s-a declarat inadmisibil recursul Galinei Zara împotriva deciziei din 14 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți.

Astfel, instanța de apel a reținut că, în litigiul precedent, Marian Boldișor a avut câștig de cauză pe capetele de cerere înaintate împotriva Galinei Zara, iar din acest considerent Galina Zara nu poate pretinde compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 2 500 de lei pentru instanța de apel și 4 000 de lei pentru instanța de recurs, deoarece nu a avut câștig de cauză în cauza civilă precedentă.

La 18 mai 2022, Alina Zara și Galina Zara, reprezentate de avocatul Ghenadie Odobescu, au depus prin intermediul oficiului poștal cerere de recurs împotriva deciziei din 12 mai 2022 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea deciziei recurate și a hotărârii din 08 noiembrie 2021 a Judecătorei Edineț, sediul central, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care să fie admisă integral acțiunea (f.d. 136-142, 143).

În motivarea recursului a reiterat temeiurile de fapt și de drept ale speței similare celor cuprinse în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, suplimentar invocând că instanțele inferioare nu au dat o calificare juridică corectă circumstanțelor din speță, circumstanță ce a dus la emiterea unor soluții greșite. Or, recuperarea cheltuielilor judiciare este o practică obișnuită pentru majoritatea legislațiilor naționale și lipsa unui mecanism real de asigurare a recuperării cheltuielilor de judecată este un factor ce diminuează autoritatea actului de justiție care urmează a soluționa corect și uniform problema atribuirii cheltuielilor de judecată. Cu atât mai mult că probele administrate confirmă cu certitudine suportarea cheltuielilor de către Alina Zara și Galina Zara în cadrul procesului civil precedent, precum și cuantumul acestor cheltuieli.

La 28 iunie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului Marian Boldișor pentru notificare copia recursului declarat de Alina Zara și Galina Zara, reprezentate de avocatul Ghenadie Odobescu, împotriva deciziei din 12 mai 2022 a Curții de Apel Bălți, explicându-i dreptul de a depune referință asupra acestuia.

Deși, conform avizului de recepție a trimiterii poștale DS8007140032AS, intimatul Marian Boldișor a recepționat la 04 iulie 2022 copia recursului declarat de Alina Zara și Galina Zara, acesta nu a făcut uz de dreptul său procedural și nu a depus referință prin care să-și expună poziția procesuală pe marginea criticilor formulate în recurs.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza Lebedinski v. Republica Moldova, 16 septembrie 2015, § 32; cauza Sultan v. Republica Moldova, 05 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele Marc Brauer v. Germania, 01 septembrie 2016, § 34; Miessen v. Belgia, 16 octombrie 2016, § 64; Samardžić v. Croația, 20 iulie 2017, § 28; Zubac v. Croația (Marea Cameră), 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 12 mai 2022 a Curții de Apel Bălți, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Succesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele Levages Prestations Servicii v. Franța, 25 octombrie 1996, § 40; Tricard v. Franța, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; Freitag v. Germania, 19 iulie 2007, § 37; Marc Brauer, 01 septembrie 2016, § 34).

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și

respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, § 29; *Nicolae Popa v. România*, 09 decembrie 2014, § 16; *Tence v. Slovenia*, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele *Pononyov v. Ucraina*, 03 aprilie 2008, § 41; *Ustimenko v. Ucraina*, 20 octombrie 2015, § 47).

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Bălți a fost pronunțat la 12 mai 2022. Conform scrisorii de expediere a actului judecătoresc cu numărul de ieșire 13537, copia deciziei motivate din 12 mai 2022 a Curții de Apel Bălți a fost expediată în adresa participanților la proces pentru notificare la 09 iunie 2022 (f.d. 128).

Potrivit avizelor de recepție a trimiterilor poștale DS8006279521AS și DS8006279523AS, decizia motivată a instanței de apel a fost notificată Galinei Zara și Alinei Zara la 20 iunie 2022 (f.d. 131, 133).

Astfel, completul de admisibilitate opinează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost predată oficiului poștal în data de 18 mai 2022, adică anterior notificării deciziei motivate a instanței de apel (f.d. 136, 143).

Succesiv, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Însă, din analiza cererii de recurs depuse de Alina Zara și Galina Zara, reprezentate de avocatul Ghenadie Odobescu, rezultă că acestea nu au evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vădește că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiurile aplicabile doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Alina Zara și Galina Zara, reprezentate de avocatul Ghenadie Odobescu, nu au invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentelor și reprezentantului acestora cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în

principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson v. Olanda, 26 martie 1996, § 67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Rodica Toporaș, reprezentată de avocatul Dumitru Nemerenco nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că, în condițiile din speță, cererea de recurs a fost depusă după ce Alina Zara și Galina Zara au avut posibilitatea de a fi auzite de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” v. Franța, cererea nr.21920/93 din 25 octombrie 1996, §§ 48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentelor le-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzite combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher v. Cehia, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §§ 65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Alina Zara și Galina Zara, reprezentate de avocatul Ghenadie Odobescu, împotriva deciziei din 12 mai 2022 a Curții de Apel Bălți, în baza articolului 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Alina Zara și Galina Zara, reprezentate de avocatul Ghenadie Odobescu, împotriva deciziei din 12 mai 2022 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas